

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 7017200797
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200797.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: N. C., bytom M. X, Y., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8 - 10, o starobný dôchodok, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. novembra 2017, č.k. 1Sa/29/2017-59, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. novembra 2017, č.k. 1Sa/29/2017-59, z a m i e t a .

Žalobcovi priznáva náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom z 24. novembra 2017, č.k. 1Sa/29/2017-59 zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX zo dňa 19. mája 2017 a č. XXX XXX XXXX zo dňa 17. júna 2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania.

2. Rozhodnutím číslo č. XXX XXX XXXX X zo 17. júna 2016 bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok od 30. apríla 2013 podľa § 65, § 274, § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) v sume 68,80 eur mesačne. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žiadateľ o dávku starobného dôchodku dovŕšil vek 57 rokov na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 2 a § 274 zákona o sociálnom poistení dňa 30. apríla 2013. K tomuto dňu získal 14 518 dní obdobia dôchodkového poistenia, presný rozpis je uvedený v priloženom osobnom liste dôchodkového poistenia. Pri posúdení nároku na dôchodok a určení jeho sumy boli zhodnotené všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia (vrátane dôb, ktoré sa za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení považujú). Získanie ďalšieho

obdobia dôchodkového poistenia preukázané nebolo. Z rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 20. júla 2011, č.p.: SPC OSZ VZ 45.886 1/2011, vyplýva, že výsluhový dôchodok bol priznaný od 1. júna 2011 v sume 784,71 eur mesačne podľa § 38 a nasl. zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“). V ďalšom odôvodnení rozhodnutia odporkyňa podrobne aplikujúc príslušné zákonné ustanovenia zdôvodnila postup pri výpočte sumy starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení a rovnako aj podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, t.j. podľa predpisu účinného do 31. decembra 2003. Z rozhodnutia vyplýva, že suma starobného dôchodku patriaca za obdobie dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) do vzniku nároku na starobný dôchodok je 606,77114955 eur mesačne. Bola určená ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Priemerný osobný mzdový bod 1,5240 x 39,7754 rokov obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) x aktuálna dôchodková hodnota 10,0098 = 606,77114955 eur mesačne. Podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (ďalej len „Dohovor č. 128“), ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru č. 128 krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku. Pretože navrhovateľ je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky a na určenie sumy starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov mu bola započítaná doba služby a osobné vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu doby služby, suma starobného dôchodku sa znížila podľa článku 33 ods. Dohovoru č. 128 o sumu starobného dôchodku zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky. Suma starobného dôchodku zodpovedajúca obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, sa určí ako časť sumy starobného dôchodku, ktorá zodpovedá pomeru obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, k úhrnu obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby), ktoré je zhodnotené na určenie sumy starobného dôchodku. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľovi bolo započítané celé obdobie profesionálnej služby teda 36 rokov a 1308 dní obdobia dôchodkového poistenia, ktoré získal vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, čo je úhrnom 39 rokov a 283 dní obdobia dôchodkového poistenia. Suma starobného dôchodku 57,60 eur mesačne po zaokrúhlení je určená ako rozdiel sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej obdobiu dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) 606,77114955 eur mesačne a sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku, 549,17766378 eur mesačne. Suma starobného dôchodku podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 (zákon č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení) je určená z priemerného mesačného zárobku 135,00 eur za roky 2010, 2009, 2008, 2007, 2006. Započítaná doba zamestnania je 37 rokov, na dobu zamestnania pred 18. rokom veku sa neprihliada. Starobný dôchodok je 80,00% priemerného mesačného zárobku, to znamená 108,00 eur mesačne. Pretože navrhovateľ je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky a určenie sumy starobného dôchodku podľa právnych predpisov účinných do 31. decembra 2003 mu do doby zamestnania bola započítaná doba služby a osobné vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu doby služby, suma starobného dôchodku sa znížila podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Suma starobného dôchodku 279,73136346 eur mesačne zodpovedajúca zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky, je určená ako súčin sumy starobného dôchodku 287,50168000 eur mesačne a koeficientu 0,97297297 určeného ako podiel zamestnania, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku 36 rokov a úhrnu zamestnania (vrátane doby služby), ktoré bolo zhodnotené na sumu starobného dôchodku 37 rokov. Suma starobného dôchodku 7,80 eur mesačne po zaokrúhlení je určená ako rozdiel sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej zamestnaniu (vrátane doby služby) 287,50168000 eur mesačne a sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku 279,73136346 eur mesačne. Suma starobného dôchodku 57,60 eur a suma starobného dôchodku vypočítaná podľa právnych predpisov účinných do 31. decembra 2003 a Dohovoru č. 128 je 7,80 eur mesačne. Pretože suma starobného

dôchodku určená podľa zákona o sociálnom poistení a Dohovoru č. 128 je vyššia, navrhovateľovi patrí starobný dôchodok v tejto sume vrátane jeho zvýšenia o 11,20 eur mesačne odo dňa priznania dôchodku (na 68,60 eur mesačne) a ďalšieho zvýšenia od 1. januára 2014 o 8,80 eur mesačne na 77,60 eur mesačne. Týmto rozhodnutím bol realizovaný rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Sd/30/2014-21 z 13. októbra 2014 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10So/24/2015 z 30. marca 2016.

3. Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. mája 2017 generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne podľa § 218 ods. 2 zákona o sociálnom poistení odvolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie, č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17. júna 2016, vo veci priznania starobného dôchodku zamietol v celom rozsahu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie. Odvolacie dôvody proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie vyhodnotil ako nedôvodné. S poukazom na podrobné opakované zdôvodnenie postupu pri rozhodnutí o priznaní starobného dôchodku konštatoval, že postup bol v súlade s rozhodnutím č. 55 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2011 a v súlade s ustálenou súdnou praxou a rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydanými v obdobných prípadoch.

4. Krajský súd na základe správnej žaloby preskúmal rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie o priznaní starobného dôchodku. Oboznámil sa so spisovou dokumentáciou a pre rozhodnutie vo veci aplikoval aj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II ÚS 48/97 zo dňa 7. januára 1998 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/84/2011 zo dňa 29. marca 2012, ktoré súvisí s otázkou zhodnotenia doby poistenia - profesionálnej služby policajta, ktorá nebola zhodnotená pri určení sumy výsluhového dôchodku vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia. Pri rozhodovaní taktiež vychádzal z právneho názoru vysloveného v predchádzajúcom, resp. skoršom rozsudku č.k. 4Sd/30/2014-21 zo dňa 13. októbra 2014, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 21. mája 2014, č. XXX XXX XXXX, a vrátil ho Sociálnej poisťovni, ústrediu Bratislava na ďalšie konanie z dôvodu potreby zhodnotenia tzv. zvyškovej doby, teda doby kratšej ako celý kalendárny rok trvania profesionálnej služby do celkovej doby poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

5. Žalovaný právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. októbra 2014, č.k. 4Sd/30/2014-21, nerešpektoval, ak vydal totožné rozhodnutie ako dňa 21. mája 2014. Námietku žalobcu spočívajúcu v tvrdení, že výpočet starobného dôchodku je nesprávny, keďže doba jeho služby bola 36 rokov, z ktorých pre výpočet výsluhového dôchodku bolo v zmysle § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. zhodnotených len 30 rokov a ďalších 6 rokov služby mu zhodnotených nebolo, ako dôvodnú. Žalovaný tieto roky odpočítal prostredníctvom koeficientu nesprávne, pretože iba 30 rokov boli použité pre výpočet výsluhového dôchodku, o ktorých v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 mal byť starobný dôchodok žalobcu znížený. Len takýmto postupom by boli všetky obdobia poistenia počas doby trvania služobného pomeru, ktoré osobitný systém sociálneho poistenia nemôže hodnotiť, a teda aj zvyšková doba zhodnotená v plnom rozsahu. Z uvedených dôvodov správny súd podľa § 191 ods. 1 písm. c/ SSP zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania v zmysle § 167 ods. 1 SSP.

II.

7. Proti rozsudku krajského súdu žalovaný podal kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, v ktorom poukázal na žalobné námietky uvedené v žalobe žalobcu týkajúce sa výpočtu sumy starobného dôchodku a zhodnotenia doby služby 30 rokov a zvyškovej doby - ďalších 6 rokov služby vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

8. V prvom sťažnostnom bode, zhodne ako v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia, poukázal na žiadosť žalobcu o starobný dôchodok z 2. decembra 2013 a na rozhodnutie o priznaní starobného

dôchodku podľa § 65, § 274, § 82 a § 293 ce/ zákona o sociálnom poistení od 30. apríla 2013 v sume 68,80 eur mesačne vrátane zvýšenia podľa § 82 zákona o sociálnom poistení a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2013 Z.z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty od 1. januára 2014 na sumu 77,60 eur mesačne. Ku dňu priznania dôchodkovej dávky žalobca získal 14 518 dní obdobia dôchodkového poistenia vrátane doby služby, čo je 39 rokov a 283 dní. Výkon služby preukázal v I. kategórii funkcií 2 467 dní, čo je 6 rokov a 277 dní, v II. kategórii funkcií 6 574 dní, čo je 18 rokov a 4 dni a v III. pracovnej kategórii 11 rokov a 151 dní, teda spolu je žalobcovi zhodnotená pre starobný dôchodok doba služby 36 rokov a 70 dní. V predmetnej veci bolo preukázané rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, že žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok od 1. júna 2011. Pre výpočet výsluhového dôchodku bola zhodnotená doba trvania služobného pomeru 36 rokov a 70 dní. Za túto dobu žalobcovi patrí výsluhový dôchodok vo výške 60% základu určeného podľa § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. účinného do 30. apríla 2013, výška výsluhového dôchodku žalobcu nemôže byť obmedzená v závislosti na maximálnej dĺžke trvania služobného pomeru, ktorá nie je stanovená v žiadnom predpise, ale môže byť obmedzená len na jeho maximálnu výmerou a to 60% základu zisteného podľa § 60 zákona č. 328/2002 Z.z., ktoré v odôvodnení kasačnej sťažnosti citoval. Žalobca má nárok na starobný dôchodok a tiež výsluhový dôchodok, ktorý plní funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia po dovŕšení dôchodkového veku podľa predpisov o sociálnom poistení (zabezpečení). Ide o dve dávky, ktoré patria za tú istú udalosť, ktorou je staroba. Sú preto splnené podmienky na krátenie podľa čl. 33 Dohovoru č. 128. V ďalších dôvodoch prvého sťažnostného bodu žalobca podrobne analyzoval postup pri výpočte sumy starobného dôchodku, zhodne ako v odôvodnení rozhodnutia o priznaní dávky.

9. V druhom sťažnostnom bode dôvodil nesúhlas s právnym názorom krajského súdu o zrušení preskúmaného rozhodnutia. Pokiaľ krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 9So/84/2011 z 29. marca 2012, s ktorým sa plne stotožnil vrátane Nálezu Ústavného súdu č. II. ÚS 48/97 zo 7. januára 1998 a IV. ÚS 192/06. K uvedenému tvrdeniu uviedol, že v zmysle ustáleného právneho názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky požiadavku viazanosti doterajšiu judikatúrou nemožno chápať absolútne. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej novšej rozhodovacej činnosti uviedol, že dôveru v určitú rozhodovaciu prax v skutkovo i právne porovnateľných veciach vyvoláva až prezentovaná rozhodovacia prax súdu najvyššej inštancie, ktorá sa ustálila po určitú dobu a nie ojedinelé rozhodnutie súdu. Zároveň uviedol, že požiadavka právnej istoty taktiež automaticky neznamená, že sa judikatúra najmä Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemôže vyvíjať, resp. že v prípade, ak je prijaté ojedinelé rozhodnutie, vybočujúce z doterajšej línie rozhodovacej praxe, sa konajúci súd nemôže vrátiť na pôvodnú líniu rozhodovacej činnosti. (napr. IV.ÚS 481/2011, IV. ÚS 499/2011). Právny názor uvedený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/84/2011 z 29. marca 2012, na ktorý poukazuje krajský súd, sa týka konkrétneho individuálneho prípadu, a preto nejde o zovšeobecnený právny názor. Rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku vychádza nielen z právnych predpisov o sociálnom poistení, ale aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 55 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2011. Už Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil právny názor, že nielen správny orgán vo svojej rozhodovacej činnosti, ale aj prvostupňový správny súd je zaťažený povinnosťou zohľadniť právne názory vyslovené Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktoré sú mu nepochybne známe. K prelomeniu záväznosti právneho názoru už vysloveného odvolacím súdom musí správny súd výslovne uviesť argumentáciu, ktorá by takýto postup ústavnokonformným spôsobom odôvodňovala, mala by vychádzať zo zásadnej zmeny právneho prostredia, či zo zistenia odlišného skutkového stavu.

10. Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

III.

11. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti súhlasil s právnym názorom krajského súdu vysloveným v napadnutom rozsudku. Zdôraznil, že podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. sa pre výšku výsluhového

dôchodku nehodnotilo celé obdobie profesionálnej služby, ale len ukončené celé roky, maximálne však v rozsahu 30 rokov.

IV.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

13. Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku poberateľovi výsluhového dôchodku od 30. apríla 2013, od dovŕšenia 57 rokov veku.

14. Medzi účastníkmi konania je sporný spôsob výpočtu sumy. Navrhovateľ namietal nesprávny postup Sociálnej poisťovne, ústredie, ktorá pri výpočte sumy starobného dôchodku započítala 30 rokov obdobia profesionálnej služby podľa zákona č. 328/2002 Z.z. hoci celkový služobný pomer zhodnotený pre nárok výsluhového zabezpečenia trval dlhšie ako 30 ukončených celých rokov (36 rokov a 70 dní).

15. Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, ak toto obdobie nezískal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu (zákon č. 328/2002 Z.z.).

16. Podľa § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt nezískal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z.

17. Podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie vrátane doby služby zaradenej do I. a II. kategórie funkcií sa priznávajú do 31. decembra 2023.

18. Podľa Čl. 7 ods. 5 a Čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky na zachovanie nárokov od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) je potrebné aplikovať Dohovor o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č.128) , ktorý bol Československou socialistickou republikou ratifikovaný 11. januára 1990 a vyhlásený pod č. 416/1991 v Zbierke zákonov.

19. Do 30. júna 2003 boli policajti zúčastnení na dôchodkovom zabezpečení v rámci všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) bez obmedzenia (§ 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení), po tomto dátume sa policajtom v zmysle § 21 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 222/2002 Z.z. do doby zamestnania potrebnej na nárok na starobný dôchodok nezapočítava profesionálna služba, ak túto službu vykonávali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok. Zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení nadobudol účinnosť 1. januára 2004.

20. Cieľom právnej úpravy bolo dosiahnuť, aby od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) výsluhový dôchodok policajtov plnil funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia vo výške primeranej dobe trvania služobného pomeru ako dávka sociálneho zabezpečenia existujúca či už samostatne alebo popri starobnom dôchodku, na ktorý vznikne nárok dovŕšením dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení).

21. Pretože navrhovateľ je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia

Slovenskej republiky, ktorá od dovŕšenia dôchodkového veku podľa zákona o sociálnom poistení plní funkciu starobného dôchodku starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov v sume primeranej dobe trvania služobného pomeru, a na určenie sumy starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov mu bola do doby zamestnania započítaná doba služby a osobné vymeriavacie základy už zohľadnené v dávke z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, suma starobného dôchodku za znížila podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o sumu starobného dôchodku zodpovedajúcu zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky.

22. Navrhovateľ bol uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom 31. mája 2011. Rozhodnutím Ministerstva vnútra SR bol od 1. júna 2011 priznaný výsluhový dôchodok.

23. Medzi účastníkmi konania je sporné posúdenie právnej otázky, či pre výpočet výsluhového dôchodku bola zhodnotená doba trvania služobného pomeru 30 rokov a 70 dní podľa § 58 zákona č. 328/2002 Z.z. v znení v rozhodnom období .

24. Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu. Tak, ako v skoršom rozsudku z 13. októbra 2014, č.k. 4Sd/30/2014-21, konštatoval nesprávny výpočet starobného dôchodku. Z celkovej doby služby 36 rokov a 70 dní správny orgán zhodnotil pre výpočet starobného dôchodku len 30 rokov a ďalších 6 rokov služby zhodnotených nebolo.

25. Požiadavka na výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia. Správne orgány pochybili, keď pri krátení starobného dôchodku z celkovej poistnej doby získanej vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia svoje rozhodnutia zdôvodnili nedostatočne. Z ich rozhodnutí nevyplýva presná citácia príslušného zákonného ustanovenia zákona č. 328/2002 Z.z. v znení ku dňu vydania rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky SR z 20. júla 2011, podľa ktorého bola pre výpočet výsluhového dôchodku navrhovateľovi zhodnotená doba trvania služobného pomeru 36 rokov a 70 dní. Takýto postup pri rozhodnutí o starobnom dôchodku menovaného bol potrebný a nevyhnutný z dôvodu vznesených námietok hodnotenia obdobia profesionálnej služby len 30 rokov podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z.z.. Aj z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu musí byť zrejmé, z akých dôvodov považuje odvolací správny orgán výhrady odvolávateľa za chybné resp. nevierohodné, ktoré skutočnosti boli podkladom pre jeho rozhodnutie, akými dôkazmi dospel k záveru, že skutočnosti, ktoré boli uvedené v odvolaní považoval za nesprávne, resp. nepravdivé a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sž-o-KS 126/2006).

26. S dôvodmi uvedenými v sťažnostnom bode 2 kasačnej sťažnosti žalovaného je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 9So/84/2011 nie je ojedinelým rozhodnutím. Právny názor týkajúci sa tzv. zvyškovej doby sa síce vzťahoval na predmetnú vec, ale bol vyslovený v celom rade ďalších rozhodnutí týkajúcich sa nárokov na dôchodkové dávky podľa zákona o sociálnom poistení.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti najvyšší súd námietky žalovaného uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

28. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobcovi priznal ich náhradu v rozsahu 100% (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP).

29. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.